

le stride imod almindelig hæderlighed, hvis han gjorde den gældende.

I denne sammenhæng må dernæst også bemærkes, at § 51 b ikke tager stilling til ugyldigheds-spørgsmålet i den situation, hvor tegningsberettigede indgår en retshandel uden at iagttage de regler om flere underskrifter, som vedtægterne efter § 51 a, stk. 3, måtte indeholde. En udtrykkelig bestemmelse i loven, hvori man i overensstemmelse med reglen i 1. direktiv art. 9, stk. 3, fastslog ugyldighed som virkning ved handlinger i strid med § 51 a, stk. 3, måtte nemlig modificeres som følge af, at en retshandel alligevel kunne være gyldig efter almindelige regler om stillingsfuldmagt. Hvorvidt overtrædelse af § 51 a, stk. 3, medfører ugyldighed må derfor afgøres rent konkret i praksis.

I § 51 c bestemmes, at når der er sket bekendtgørelse i Statstidende om udnævnelse af medlemmer af bestyrelse og direktion, kan mangler ved udnævnelsen ikke påberåbes over for en godtroende trediemand.

Denne bestemmelse svarer til art. 8 i EF's 1. direktiv. I forhold til gældende ret vil bestemmelsen medføre den ændring, at selskabets ret til over for en godtroende trediemand at påberåbe sig, at udnævnelsen var ugyldig på grund af en af de såkaldte „stærke“ indsigelser, f. eks. falsk, forfalskning eller voldelig kompulsiv tvang, ophører ved bekendtgørelsen af udnævnelsen i Statstidende.

Til § 1 nr. 11.

Ændringen er en konsekvens af de tilføjelser til loven, der foreslås under § 1 nr. 10.

Til § 1 nr. 12.

Efter EF's 1. direktiv art. 6 skal der fastsættes passende sanktioner for manglende offentliggørelse af årsregnskab. Efter aktieselskabsloven kan foruden straf og tvangsbøder efter §§ 85 og 86 også opløsning efter § 72 komme på tale. Den nuværende udformning af reglen i aktieselskabslovens § 72 har imidlertid givet anledning til uklarheder, ligesom 10-års fristen har vist sig at være for lang.

Det foreslås derfor at nedsætte fristen til 3 år. Der er i øvrigt nordisk enighed om en frist af denne længde. Selskabets virksomhed vil i de fleste tilfælde være ophørt, når det ikke i 3 år (trods påmindelse) har indsendt regnskab til registeret. Reglen vil således også kunne ramme nogle „tomme“ aktieselskaber.

Reglens formulering, herunder henvisningen til aktieselskabslovens § 62, klargør, at der er en pligt for skifteretten til at opløse selskabet, når overregistrator begærer det efter § 72.

Til § 1 nr. 13 og 14.

Ændringerne er en konsekvens af den ændring, der er foreslået under § 1, nr. 1 og 4, jfr. også § 4.

Til § 1 nr. 15.

Den foreslåede bestemmelse svarer i en moderniseret skikkelse til bestemmelsen i lovens § 81, stk. 2, 2. pkt. Bestemmelsen i den nuværende aktieselskabslovs § 81, stk. 2, 1. pkt., foreslås samtidig flyttet til § 83, hvor alle bestemmelser om retsvirkningerne af offentliggørelse foreslås samlet, jfr. forslagets § 1 nr. 16.

Til § 1 nr. 16.

Den foreslåede nye affattelse af aktieselskabslovens § 83 er tilpasset reglerne i art. 3 i EF's 1. direktiv, hvis formål er at give tredjemand en stærk beskyttelse.

Det 1. direktivs art. 3, stk. 4, kræver, at alle registreringspligtige dokumenter og oplysninger bekendtgøres i én bestemt offentlig tidende i form af fuldstændig eller delvis gengivelse eller i form af en henvisning til dokumentet. Til gennemførelse heraf bestemmer § 83, stk. 1, at bekendtgørelse af registrering skal ske i Statstidende. Dette stemmer med den nuværende bestemmelse i aktieselskabslovens § 81, stk. 2, 1. punktum, men med den ændring, at der fremtidig også skal ske bekendtgørelse om modtagelsen af indsendte årsregnskaber.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, betyder bekendtgørelsen principielt, at trediemand ikke længere kan være i god tro om det bekendtgjorte forhold, hvilket er i overensstemmelse med den nugældende lovs § 83, stk. 1. I lighed med gældende lovs § 83, stk. 1, indeholder lovforslaget i *stk. 2, 2. pkt.*, en bestemmelse, hvorefter trediemand får lejlighed til at afkræfte den formodning for ond tro, som bekendtgørelsen skaber. I overensstemmelse med 1. direktiv, art. 3, stk. 5, skal denne adgang til at afkræfte formodningen for ond tro dog begrænses til at angå de retshandler og lignende dispositioner, som er foretaget inden for de første 15 dage efter bekendtgørelsen. Hidtil har man ikke i dansk ret haft en sådan begrænsning.

En yderligere undtagelse fra reglen i forslagets § 83, stk. 2, 1. pkt., indeholdes i den foreslåede § 51 b, stk. 2, i forslagets § 1, nr. 10.

I *stk. 3* behandles virkningen af manglende bekendtgørelse, jfr. EF's 1. direktiv art. 3, stk. 5 og 7. I *1. pkt.* bestemmes i lighed med den gældende lovs § 83, stk. 2, at det, der ikke er behørigt bekendtgjort, ikke kan påberåbes til skade for trediemand, medmindre han var i ond tro. Trediemand kan derimod efter *2. pkt.* påberåbe sig de ikke-bekendtgjorte